

מ"י 35269/01/18 - מדינת ישראל נגד בר ברוך חביב (עציר) - בעצמו

בית-משפט השלום בבאר-שבע

25 בינואר 2018

מ"י 35269-01-18 מדינת ישראל נ' חביב (עציר)

לפני כבוד השופט חיים פס

המבקשת

מדינת ישראל

על-ידי רס"ב גבריאל מסד

נגד

המשיב

בר ברוך חביב (עציר) - בעצמו
על-ידי בא-כוחו עו"ד עמית וייצמן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לפניי בקשה לעצור את המשיב לתקופה בת חמישה ימים על פי הקבוע בסעיף 17(ד) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "החוק").

בפתח הדיון טען נציג המבקשת כי על בית-המשפט לנהוג בפרשנות ה"יממות" באשר לקבלת מספר ימי המעצר הנוספים לצורך הגשת כתב האישום. כמו-כן טען נציג המבקשת כי לא ניתן לשקול חלופת מעצר בעניינו של המשיב בשלב זה, וזאת לאור התחכום שבו בוצעו העבירות לכאורה על-ידי המשיב, וכן לאור העובדה כי מספר ימים טרם מעצרו בתיק זה הוגש נגדו כתב אישום בבית-משפט השלום בבאר-שבע בת"פ 32343-01-18 המחזיק שמונה אישומים בעבירות דומות.

בא-כוח המשיב טוען מנגד כי מאחר שיש חשודים אחרים שנעצרו, נחקרו ושחררו הרי שעניינו של המשיב אינו צריך להיות שונה, שכן גם הם היו קשורים לתרמית לכאורה, ובכל מקרה טוען בא-כוח המשיב כי גם אם בית-המשפט יחליט לא ניתן לשחרר כעת את המשיב הרי שיש להאריך את מעצרו עד מחר בלבד.

באשר לשקילת שחרורו של המשיב כבר כעת לחלופת מעצר, אומר כי אפשרות זו אכן הוכרה בפסיקה, שכן אפשרות זו משתלבת בנרטיב הכללי של חוק המעצרים שבו אמור להיבדק נושא החלופה (לרבות שליחה לתסקיר מעצר). בעניין זה ראו בש"פ 27/03 קוסיני נ' מדינת ישראל (כבוד השופט דורנר) וכן בש"פ 4439/08 סגל ואח' נ' מדינת ישראל (כבוד השופט רובינשטיין). יחד עם זאת יש לשקול את הנסיבות שבכל תיק ותיק, את עילות המעצר את נסיבותיו האישיות של המשיב, שכן כאמור בשלב זה בפני בית-המשפט לא קיים תסקיר מעצר מאת גוף מקצועי אשר יוכל לסייע

בידי בית-המשפט לבחון כאמור אפשרות לשחרור.

באשר למשיב שבפני לא ראיתי לנכון לשקול חלופת מעצר בעניינו בשלב זה, ואף לא להורות על קבלת תסקיר מעצר טרם הגשת כתב אישום. כאמור, נגד המשיב הוגש - ימים ספורים לפני מעצרו - כתב אישום חמור בבית-משפט זה, המייחס לו עבירות דומות להפליא של הונאת בנקים וקבלת כספים במרמה. אכן, צודק בא-כוח המשיב כי מדובר בכתב אישום ולמשיב עומדת חזקת החפות, אולם בניגוד לדוגמא לתיק מב"ד הרי שכאן כבר הוגש כתב אישום, היינו גוף התביעה סבור כי יש סיכוי סביר להרשעתו של המשיב. והינה, מספר ימים אחרי הגשת כתב האישום המשיב נעצר שוב בחשד לאותן עבירות ממש שנעשות בתחכום, תוך עירוב אנשים רבים, זיוף מסמכים וקבלת כספים במרמה. לטעמו של בית-משפט זה לא זה המקרה בו ישקול בית-המשפט שחרור המשיב לחלופה עוד טרם הגשת כתב האישום והבקשה למעצר עד תום ההליכים.

באשר לימי המעצר המבוקשים לצורך הגשת כתב אישום הרי שבעניין זה אין דעתי כדעת נציג המבקשת באשר לפרשנות היממות.

כפי שכבר קבעתי במ"י 18892-01-18 הרי שכל עוד לא שונה החוק, ולאור החלטות קודמות שניתנו על-ידי בית-המשפט העליון (בג"צ 184/66 **ביטון נ' שירות בתי הסוהר**, פד"י כ(3) 283) וכן לפי חוק הפרשנות, הרי שיש לנהוג גישה המקילה עם החשודים, וחלק מיממה ייחשב כיממה. מוכרת לי החלטתו של כבוד השופט רובינשטיין בבש"פ 3966/08 **סגל ואח' נ' מדינת ישראל**, אולם בבש"פ 4439/08 **סגל ואח' נ' מדינת ישראל** קבע השופט רובינשטיין כי

כוונתי בסיפת ההחלטה בבש"פ 3966/08 הייתה כי המאמץ לצאת ידי שתי השיטות עד להכרעה חדשה יהא, שכלל הניתן ינהגו לפי השיטה התואמת את חוק הפרשנות והפסיקה משכבר והמקלה עם החשודים, הנהנים מחזקת החפות, בכך שיעשה מאמץ לחישוב ימים התואם את בג"צ 18466 ביטון נ' שירות בתי הסוהר.

מנגד, לא ראיתי לנכון לקבל את בקשת בא-כוח המשיב להארכת מעצרו של המשיב אך עד מחר. המדובר בתיק עב כרס שיש לברור בו את הראיות בקפידה ולהיערך להגשת כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים מפורטים ומדויקים ככל הניתן.

לאור האמור, מורה על הארכת מעצרו של המשיב עד ליום 29.1.18 בשעה 14:00.

שב"ס יספק ציוד ראשוני או יאפשר הכנסתו וכן יאפשר חמש שיחות טלפון, בהתאם לנהלים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום, ט' בשבט התשע"ח, 25 בינואר 2018, במעמד הנוכחים.

חיים פס, שופט